

Liber III.

tius lapsus increceret. p. pplexam nō diceret. Auferre malum cogitationū vestrā ab oculis meis h̄c nimis dī cens viu coopte nostre malicie quasi ferre se posse testat. qz coopta illa esse nō potest qz viciꝝ inopportune eius conspectui ingeritur quicquid ī nobis occulte illicitū cogitatur. deus em̄ mala hominum nec cogitatōes ignorat nec perpetrata obliuiscif. nisi ab eius oculis penitendo teleantur. Lux em̄ eterna que deus est qz in cōmutabilitate fulget. rāto penetrabilitate videt. & ne qz occulta nescit qui cuncta penetrat. neqz penetrata obliuiscif qz in cōmutabilitate durat. proinde quociens id in aliiquid in corde cōcipimus. tociens in luce peccamus. Nunc ergo dū possumus a conspectu eterni indicis & male cogitata & peius ppetrata deleamus. reuocem ad memoriam cordis. quicquid peruerso egimus p nequissimam p̄sumptōis. proponat homo contra se futurū iudicium & queqz in se sentit districte ferienda p sententiam iudicis. h̄c in se pie feriat p penitentias p̄fessionis. h̄c gre. Debet ergo unusquisqz fidelis & maxie religiosus ad cordis puritatem tendere. vt mereat illoꝝ consorocio ascribi de quibus dicitur. Beati mundo corde quoniam ipsi teum videbunt. Ad quod faciendūhortatur Leo papa sic dicens. Uniuersitas fidelium ad perfectas innocentias et plenias debet tendere puritate ut consorocio eoz mereatur ascribi de quibz dicitur. Beati mundo corde quoniam ipsi teum videbunt. Omni instance omni virtute intendendū est. vt quicquid secretum pscie maculat. quicquid acies menis obscurat diligētissimis emē vacōibz delectarit. qz quis em̄ scriptū sit. Quis gloriabif castum se habere eoz aut mundum se esse a peccato non tñ

Dist. I. Ca. III.

despanda est apprehēsio puritanis. qz cum semper perit semper accipit. nec remanet iudicio condemnādū. qd suerit confessione purgatū hoc est. quod omnes ecclesie filii orantes dicūt. Dimitte nobis debita nostra. qz nemo tam iustus tam sanctus est. qui in tempore istius vite que tota tempratio ē cōfūctū peccati remissione non egat. Circūstant vndiqz picula innumerabilium delictorū & per licitos usus ad immoderatos transī excessus dū p curam salutis irrepit delectatio voluptatis & non sufficit pcupiscētie quod satis potest nature. h̄c Leo papa. In sanctiviriorū puritatē ac mūdiciam cordis acquirere ac retinere possent. pro hac diuinias dignitates ac deliciashuius mundi vniuersas libenti amimo p̄tempserunt. De hoc dicit moyses abbas. ī collatōe patrū. Quidqd nos ad puritatē cordis potest dirige te tota virtute sectandū est quicqd autē ab hac retrahit p̄micosuz ac nouum devitandū. p hac em̄ vniuersalitatem. p̄sumptōis. pro hac patētes. p̄pria dignitates diuincie delicie huius mundi et voluptas vniuersalitatem p̄tempnit vi scz puritas cordis perpetua recreet. h̄c moyses ab. Filius audio ex p̄dictio magnus boni p̄ferat vel quem fructum afferat homini de hoc cōudio edoceri. Capitulum III Pater

Plire debes qd munduz cor siue puritas eoz disgenerat bonā conscientiam qua nibil est in hac vita iocundius. Este beato angu. qui dicit. Non est maior iocunditas qz pscie puritas quia gaudium et exultacio deuotorū viroꝝ ex bona cōscientia procedit. unde dicit Seneca

Liber .III.

Viri boni gaudiū ex bona pscia proce
di. **P**ura autē pscia, puit dicit **Hug.** ē
que nō hñt de preterito iustā accusati
onem ac de pñti iniustam delectatiōz
et de futuro falsam voluntate. **I**ec hugo.
Unde quietā et bonā psciaz duo faci
unt vñz de pteritis malo digna satis
factio. et de futuris cauta declinatio.
De hoc dicit **Rich.** de sancto victore
Quietam psciam faciūt pteritoz ma
loz digna satisfactio et instanciū ma
loz pvida cautaqz declinatio. **Q**uiet
us est, quē pscia sua nec de preterita
nec de pñti culpa remordet. **I**dez sen
tit bñs bern. sic dices **D**uo faciūt bo
nam psciaz de malis penitere et de ma
lis abstinere. **D**ebet autē vñusquisqz
cū diligēti examīne psciaz discutere qz
lis sit, ne ptingat euz in piculū eternū
tā anīe qz corporis incidere. **Vñ** bea
Aug. dicit. **O**mnis pscia queretā sui
discussions amiserit et iudiciū in picu
lumvergit tā mētis qz corporis eternuz
Dec aug. **O** Et notanduz qz qz
dui carnis impetus et carnalis volupta
tas viger in homīe. pscia tota prurba
tur. **Q**uia cū sciamus omnipotēte de
um respicere et intelligere occulta cor
dis nostri, qñ aliquo reatu culpe gra
uamur pscia nostra nos accusat et ido
ad deū leuare cordis nostri faciē time
mus. postqz vero post pñie lamēta fue
rit abluta. et cogitatiōes illicite cepe
rint in nobis languescere et de die in
diem magis ac magisqz deficere tunc
incipit nostra pscia ad pacē et tranqui
litatē seipsaqz paulatī pponere et fidu
ciam de gaudio superne terributiois
babere. **Vñ** **R**icha. de sancto victore.
Quādiu viger in homīe velxemēter iñ
petus carnis et torrens voluptatis car
nalis. solet esse causa timoris et idig
natōis solet sane psciaz totā turbare.
tamartitudis fluctū exagitare. postqz

Dist. I. Ca. III.

vero cepint infirmaz delectatiōnū flue
tus languescere atqz enanescere, incis
pit pscia pariter ad pacē et tranquilitas
tem seipsaqz paulatī pponere. futuri iu
dicij metum magis magisqz deponere
et illas pteritas anxietatis estuaciōes
amittere. **B**eatūs ecclā **G**reg. xvi. mo^z
de hoc sic ait. **S**icut p corpis faciē ho
mimi ita p interiorē ymaginē deo noi
atqz pspicabiles sumus. **C**ū vero rea
tu culpe dprimimur ad deū leuare cor
dis nostri faciē verem̄. **D**ū em̄ nulla o
perū bonoz pfidencia fulcitur iuncti
mens sumā trepidat qz ipa pscia se ac
cusat. **D**ū vñ iā pñie lamēta culpa di
luit et sic ppterata plāgūt vt plangen
da mīme ppterent. magna menti fi
ducia nascit et ad pspiciēda supne re
tributōis gaudia cordis nostri facies
leuaf. **I**ec gre. **E**t qz discussio et re
morsus pscie in pñti mētē multū per
turber. eternā tñ retributō; ppter hoc i
futuro acquirer. vñ criso. **R**emorsus
psciencie multis nūc mentē discussio
nibz ferit et pcurit. sed pmiūrādē sup
ne beatitudinis acquirit. **N** **S**ci
endū ecclā qz qzto quis maiore graciā
a deo pcipit. tanto maiore remorsum
pscie hz quociēs peccat. vñ ric. **Q**uā
to maiorem graciā a domino accipi
mustanto aciore remordētis consci
entie stimulo vrgemur quociēs pecca
mus. qzdiu em̄ in nobis ipsa pscien
cia aliqd imperfectōis inuenire poterit
eius nos respectus cōfundit et cruciat
huius itaqz cōscientie stimulus nūqz
finī donec omnis imperfectō de medio
tollaf et ad integratatis plenitudinez
homo reformef. **I**ec **R**ich. **Q**uicunqz
eciam te actibz suis deo placere festi
nat. testem se in celo et sue conscientie
hē dñderat. **Q**uid em̄ nobis nocere
pōt si hūana ignorancia aut malicia
vñjudicat. cū cōsciētia excusat. **Vñ** si

G .i.

Liber .III.

bonum de nobis dicit qd nō habem⁹
tristari debemus. **H**iveto malū de no-
bis qd in nobis nō inuenī nō soluz
non tristari ex hoc. sed pocius gauder-
re debemus. qd pbat bea. **A**ug. dices
Quid obest illi h̄ d illa tabula eū vult
humana delere ignorānciā. si eundez
de libro vivēciū nūq; p̄pria deleat cō-
scientia. nā t̄ si bonū qd de nobis di-
citur in mente nō inuenī. magnā in
nobis debet tristiciam generare. **E**cōs-
tra si malū qd d nobis d̄ in nobis nō
inuenī in magnā debemus leticiā. p̄si-
lire. **E**t be. gre. mora. de eodē dt. **D**is-
em qui ex eo qd agit humanas laudes
appetit. testē in terra querit. Qui autē
de actib⁹ suis omnipotenti deo placere
festinat. testē se habere se in celo p̄side-
rat t̄ sepe p̄sigirot ip̄a quoq; i nobis
bona opa ab incantis h̄ib⁹ reprebē-
dantur. sed qui testem in celib⁹ rep̄-
hensionē hominū metuere non debet.
hec gre. **O** Et norandū p̄ sunt n̄
nulli qui membra corporis suvestibus
nitidis t̄ p̄ciosis opire solent. p̄sciaz
vero suam bonis morib⁹ ac virtutibus
ornare nō curant. **B**ed quid. p̄ exte-
rins fulgere vestib⁹ t̄ intus in conscientia
sordere flagic̄s. **D**e hoc dicit leo pa-
pa. **T**estimēta em̄ nitida mēbra ope-
rire p̄nt. p̄sciaz ornare nō p̄nt. **I**nteri
oris ergo hominis primo ornametū ef-
fectu ut exterioris quoq; sit amictus
ornatus. spūales maculas abluamus
ut carnalia in nobis fulgeant vestimē-
ta. n̄ibil ei. p̄dest fulgere vestib⁹ t̄ sordē
reflagic̄s ubi em̄ p̄scia tenebrosa est
totū corpus obscurū est. **U**n̄ put dicit
Augustinus. Quanto amplius corpo-
ris huius idest hominis exterioris ap-
petunt ornamēta. tanto sunt maiora
hōis interioris terrimēta. q̄to aut̄ mi-
nus appetunt. tanto magis moribus
pulchris homo interior adornaſ. he-

Dist. I. Ca. III.

Augu. Qui eciam desiderat in domi-
no gaudere t̄ nūq; tristis esse. studeat
iuste v̄tnose vivere t̄ p̄sciam nūdā
habere. qz p̄scia īmunda seu mala sen-
per est in pena. **U**n̄ ysidorus. Si nun-
q; vis esse tristis bñ viue. p̄scia em̄ ea
semp est in pena qz nulla pena graui
or p̄scia mala. **H**eus em̄ animus nōq;
securus est. **H**ec ysidorus. **C**ū igif ex p̄
dictis intelligamus salutē hōis mar-
ime p̄sistere in bona p̄scia valde nece-
se est. vt omnē opaz ad hoc temus. q̄
tenus illibatam i nobis illaz cōserue-
mus. qz n̄ibil dulcius i rebus creati-
nihil dicias in terra huic t̄hesauto cē-
poteſt. **D**e cuius p̄mendatōe bea. ter.
in tractatu de spirituali vita sic dicit.
P O magne diuicie bona p̄scia. Et
revera quid dulcius in rebus creati-
aut quid dicias in terra aut securus
aut quietius hoc t̄hesauto. **C**ōscia em̄
bona titulus est religiomis. Agit bene
dictōis. ortus deliciaꝝ archa dei. gau-
diū angelop̄. t̄hesaurus regni. habitat
culū spūssancr. **L**iber signatus t̄ clau-
sus t̄ in die iudicij apiendo. n̄ibil se-
curius n̄ibil secundius p̄scia bona. p̄
mat corpus trahat mūdus. terreat v̄
abolus t̄ secura erit conscientia. **S**ecura
qf̄ corpus morief. **S**ecura qn̄ amma-
corā deo p̄ntabif. **S**ecura qn̄ v̄terq; an̄
terrificū tribunal xpi iusti iudicis cō-
stitueſ. future ecia beatitudinis nōcē
v̄tilius remediū nec certius testimoniū
um bona p̄scia. **C**orpus submergit
in penam. verberib⁹ lamēt gladiotru-
cideſ supplito afficiatur t̄ secura erit
bona p̄scia. **I**n speculo anime statuſ
terioris hominis p̄gnoscif. animare
eo nō nouit se que fine speculo ē. **P**e-
culuz em̄ mundū claz t̄ p̄p̄tociuſ
ligiomis est p̄scia. nec immetito specu-
lo ipsam p̄scienciam cōpauerim. quo-
maz in ea tāq; in speculo cōs̄ oculus.

Liber .III.

nam qđ indecens qđ decēs est claro
aspetū apprehēdere potest. s̄z nō venīt
ad bonā cordō psciaz m̄fi p cordō custo-
diam. Cor em̄ suo arbitrio dumissum
aut ad vitā severit aut ad mortē. Un
quidquid cor cogitat qđ ad utilitatem
suam vel primorū quoquomō modo
non p̄tineat respuendū est ut possit ac
qui bona pscia. humana em̄ pscien-
cia dei est vinea. quam extollere debet
peccator pscia & eoz satisfactō. **E**xhibitō eciam bonoz operez & custo-
dia eorū. vnicuiq; em̄ nostrum liber ē
apria pscencia & ad hunc librū discu-
tiendum & emēdādum alij om̄ies rep-
ti sunt. **R** Amma cū egreditur de
corpe nullum aliū p̄ter pscience libz
secuz portare p̄t. atq; in illo cognoscet
quo debeat ire. & quid debeat recipere.
Ex his em̄ que scripta erunt in libris
nostris iudicabim̄ & iteo scribi debent
Exemplar libri vite. Et si quid aliter
babuerit corrigant. ne i illa vltia col-
lacione si q̄spiam inueni fuerint ali-
ter habentes abiciētur. lxx Ber.

Filius
Ellē scire quid possit homo asset
qui salutis. habendo bonā pscēciā
Capitulum IIII Pater

Sire debes qđ
per bona z cōscientiā puenīt
ad pacē corz & ad sabbatū fine gaudi-
uz spūale. Circa qđ norādū q̄ freqn/
pace cordis cōcipit gaudiū ex spiri-
tu sancto de cōsciēcie tranqllitate. sic
ecōtrario nō est pax imp̄s vnde nec
gaudiū quosem̄ pscia remordet gau-
dium vel pacez spūalē nō habēt. Un
de bonis p Paulū dicit. Deus spei
impleat vobis omni gaudio & pace. De
pax imp̄s dicit dñs p prophetam. Non est
pax imp̄s. quo em̄ pax potest esse illi

Dist. I. Ca. III.

qui querā & litē in domo pscie habet.
cū om̄ia tam bona qđ mala nocēt. qui
iacet i spinis vicioz. quē v̄mis pscie
cieremordet. qui onus diaboli portat
qui iac̄ i immūdicia. Oportet ergo ut
faciat iusticiā hoc ēvt habeat vitaz vir-
tuosam. per quā puenīt ad bonā pscie
enciaz. q̄ pacē cupit & trāqllitatē cor-
dis possidere. Un̄ bea. aug. Fac iustici-
am & habebis pacē si em̄ nō amaueris
par. vis ergo venire ad pacē fac iusticiā
Dec aug. Qui aut volūt pacifici in
semetip̄sis esse. necesse ēvt motus in
ordinatos & carnales pcupiscencias
sibyp̄sis subiciāt ac in se domēt. mētē
vero suā & racōez subiciāt deo per obe-
diēcias mādatorū eius. Un̄ bea. aug.
Pacifici in semetip̄sis sunt. q̄ om̄nes
ani sui motus pponētes & subiciētes
racōi carnalez pcupiscēcias haben-
tes edomitas fūt dei regni filii. in quo
ita ordinata sunt om̄ia ut qđ ē in hōse
precipuū & excellens imperet sit ceter-
isq; reluctātib;. q̄ sunt nobis bestijsq;
cōmumia atq; idip̄suz qđ excellit in ho-
mine id est mēs & racio subiciaf poci-
ori id est deo. Nec em̄ inferiorib; im-
pare quis potest nisi superiorib; subicia-
tur & h̄c ē pax que daf homib; i terra
bone voluntatis. non tñ aliquis ad hoc
puenire p̄t i hac vita vt lex repugnās
legi mētis nō sit omnino in suis mem-
bris sed hoc nūc pacifici agūt domādo
pcupiscēcias carnis vt ad pacē plenis-
simā qñq; venniaf. Et norādū q̄ quāto
pfectior ē vita in homīte. tanto maior
pax cordis. & quies īterior copiosior
ab eodē acquiris ac possidetur. **E**signa aut pfecte q̄etis īterioris hois
Johānes ab. montis synai de scribit
sic dicēs. Quies est incessabilis dei la-
tria et assistentia. Ihesu memoria tui
flatui vniatur & tunc cognosces quies